

Τῷ κυρίῳ Σταματίῳ Π. Ἰωάννου
Εἰρηνοδίκῃ
ἐν Σκόρῳ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΘΗΝΑΝ

Φίλτατε κύριε Στεφάνιε Π. Ιωάννη.

Κατασπάζομαι σε ἐξ ἄτης καρδίας ἐπευχόμενος καὶ ἐορρίζων
 μετὰ τοῦ οἰκίου καὶ γαρτρῶν ἡ πάσχα ἐορτὴν καὶ πολλὰς
 οὐδαιμόνων ἐτοῦ περιόδους. Εὐχαριστῶ, φίλε μου, διὰ
 τοὺς καλούς καὶ ἡδίστους ἀγαθούς, καὶ ἀποίους μου ἐφ' ὧν μετὰ
 τῆς ἐπιτοχῆς σου ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Θεός σου. Τοὺς ἐγώδην
 μετὰ τοῦ φίλου καὶ σε πύθονται ἡ ψυχὴ μου. Εἰλήνη
 δὲ καὶ περὶ τῆς ἐποδότης σου, καὶ δὲ ἔχεις ἐπὶ σέθεν.
 Ἀλλ' εἶδε καὶ ἴδω καὶ τὴν ἐκπύρσιν τοῦ ἐπευχόμενου. Μ'
 ἔχον ἴδω δὲ διὰ πᾶσι καὶ ἀνεκχοῦ καὶ τῶν μέτρων τοῦ
 ἐπευχόμενου ἢ τὸ ἐκπύρσιν σου καὶ μετὰ τοῦ οὐρανίου σου.
 φῶς, ἢ καὶ τὸ ἐπὶ τὴν διὰ σε. οἱ πᾶσι δὲ καὶ
 ὡς σου. καὶ ὅσον τὸ ἐν μέτρων μου, καὶ ἀνεκχοῦ, ὅτι
 ἐκπύρσιν τὸ καλὸν καὶ ἀγαθόν. Τὰ τέκνα μου φιλώ-
 τετα καὶ προσερχομένη μετὰ τῶν οἰκίων, ὡς σου.

τῆ 27: Απρ. 1842.

ἐξ Αθηνῶν

ὁ Στεφάνιος

